

Maastricht, 22-5-'63
Turennestraat 21

Hooggeachte Heer Prick,

Er zijn in de 63080 gepasseerde gedichten geen bij die direct op „de verloren componist“ kunnen „slaan“. Opgeven behoeft ik het nog niet, maar mijn gezondheids-gesteldheid en ook doktersadvies wijzen mij in de richting van voorzichtig zijn uit.

De kleurenboogsuite wil ik ook niet laten varen, maar gezien mijn brieven aan de fans, waarbij ik geen antwoord ontving op mijn waarschuwing dat er een shawl door de dierbaren was achtergelaten, ik nooit antwoord ontving.

Voor een opname in de Nieuwe Roeping zou ik mij zeer aanbevolen houden, want ik heb dit jaar nog niets verdiend, en weder geen gedichten geplaatst. Terwijl ik aan de andere kant, het toch graag geplaatst zag, in verband met mijn bibliografie en er dan niets aan behoefte te verdienen. Jammer, dat Maurice Laudy niets meer voor de 19 drukt.

Ik hoorde vandaag de cijfers van oplagen in verband met de opstand van de schrijvers. Wat ben ik toch een bescheiden dichter, nog iets bescheidener dan Shelly, die het al als een succes aanrekende er twintig te zullen verkopen. De grote oplagen van 80.000, 70.000, en 60.000 bepalen het succes en dat is weer jammer!

Carolus R. heeft mij al „verwittigd“ over een eventuele komst op a.s. Zaterdag.

Wat Uw omphaleus avontuur betreft: Toen ik in 1960 in de ogenkliniek van S. Annadal hier lag werd ook mijn navel een oorzaakje van vrolijkheid en medeleven van de liefvallige verpleegsters; er was wel geen aangelegenheid om het geobserveerde voorwerp na observatie dicht te plakken, er werd wel om geglimlacht en de verpleegstershumor kwam wel aan zijn trekken. Ik hoop maar, dat U goed genezen van [onder?] uit de fijne handjes der zusjes moogt vandaan komen en dat het Uw dromen niet mag vertroetelen, door overmatige jeuk

(2

cadenzen. Maar daartegen beschikt een goede verpleegster ook wel over uitstekende medicamenten.

Gaarne zal ik Uw bezoek tegenmoet zien en al zeker in juni (Juni vind ik veel mooier).

Misschien gebeurt het aan de hemelpoort ook wel, dat mij gevraagd wordt: die P.K. is dat familie van u?! En dan zeg ik altijd verheugd, maar lieve vraagster: dat ben ik zelf! Meestal valt dat tegen, want ze denken maar altijd „de eeuwige jeugd“ bezit, terwijl ik me alleen bewust ben van „de eeuwige ondeugd“.

Ik hoop dus, dat de P.K. vergadering op 25 mei doorgaat; dat er gunstige beslissingen kunnen worden genomen; dat U het in Uw genezingsproces zult kunnen stellen zonde [r] een Saint Tropez-Suite, die de schoonheid van de navel volkomen vrijlaat.

Met mijn beste wensen voor Lily en U in alle opzichten (in dicht en proza) en mijn genegenste dichtergroeten. Tot zien en/of wederlezens Uw

Pierre Kemp [handtekening]